

РЕШЕНИЕ

№ 253

гр. Кюстендил, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, I-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Андрей Н. Радев

при участието на секретаря Цветанка В. Александрова
като разгледа докладваното от Андрей Н. Радев Гражданско дело № 20231520101999 по описа за 2023 година

С. М. Н., ЕГН *****, с адрес: с. Ж., ул.“П. Р.“ №** *, чрез адвокат Е. Ив., вписана в Адвокатска колегия – Пловдив, със съдебен адрес: град Пл., ул.“Х. К.“ №*, е депозирала искова молба против „МИКРО КРЕДИТ“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: град С., район „Мл.“, бул.“Ц. ш.“ №***, ет.*, представлявано от В. М. В.и Г. Ат. Ат.. Иска се съдът да осъди ответното дружество да върне на ищцата сумата от 292,32 лева /двеста деветдесет и два лева и тридесет и две стотинки/, платена по Договор за допълнителни услуги към Договор за кредит № *****5 от 02.08.2022 г., ведно със законната лихва върху тази сума от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата. Претендират се и направените разноси в настоящото производство.

В срока за отговор ответникът не е изразил становище по исквете и обстоятелствата, на които се основават.

Преди датата на първото по делото съдебно заседание с писмено становище с вх.№954/24.01.2024г. ответното дружество, чрез процесуален представител адв. Г. М.- от САК, е направило искане за спиране на настоящото производство на основание чл.229, ал.1, т.7 от ГПК, във вр. с чл.631, ал.1, изр.първо от ГПК във вр. с чл.633 от ГПК, поради отправено преюдициално запитване до СЕС.

КРС, след като обсъди събраните по делото доказателства, при усл. на чл. 235, ал. 2 и 3 ГПК, приема за установено следното:

С Решение № 680 от 11.07.2023г., постановено в производството по гр. д. № 2415/2022г. от описа на КРС за 2022г. е обявена за нищожна частта на клаузата на чл.3 от сключения на 02.08.2022г. в гр. К. между „МИКРО КРЕДИТ“ АД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр.С., р-н „Мл.“, бул.“Ц. ш.“ № ***, ет.* като изпълнител и С. М. Н., ЕГН: *****, с адрес: с.Ж., ул.“П. Р.“ № ***, като клиент, Договор за допълнителни услуги към Договор за заем Microcredit № 903200109965/02.08.2022г., съгласно която С. М. е следвало да заплаща за срок от 6-шест месеца на „МИКРО КРЕДИТ“ АД, вноски в размер на 48,72 лв.

Прието в цялост е и гр.д. № 2415 от описа на КРС за 2022г., чийто краен акт е посоченото съдебно решение, а така също и Договор за заем Microcredit № 903200109965/02.08.2022г., както и Договор за допълнителни услуги към него.

По делото е прието и експ.заключение с вх.№ 2168/20.02.2024г. , изготвено от в.л. С. Т., съгласно което от представената справка от ответното дружество С. Н. е направила 6 погасителни месечни вноски по Договор за допълнителни услуги всяка в размер на 48, 72 лв., т.е. ищцата е заплатила общата сума в размер на **292,32 лв.** за пакет от допълнителни услуги „Комфорт“.

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена след преценка поотделно и в съвкупност на всички събрани по делото писмени доказателства, които са допустими, относими и безпротиворечиви.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи.

Настоящият състав намира, с оглед доводите в исковата молба, че е сезиран с искове по чл. 55, ал.1, предл. 1 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД.

По иска с правно основание чл. 55, ал.1, предл. 1-во от ЗЗД:

Съгласно практиката на ВС и ВКС, отразена в ППВС 1/1979 г., неоснователното обогатяване има три фактически състава по чл. 55, ал. 1 от

33Д и един субсидиарен по чл. 59 от с. з. При всички фактически състави става въпрос за един и същ предмет, защитимо благо и вид на търсената защита, а именно - връщане на направеното имуществено разместване, което обогатява един стопански субект за сметка на друг, без да има воля или основание за това. В този смисъл теорията и практиката се обединяват около становището, че за да бъде основателен иск за неоснователно обогатяване по чл. 55, ал. 1 от 33Д, то следва да се докаже от ищеца – даването на престация, а от ответника - основанието, на което същият да я задържи.

В случая, безспорно, от събраните по делото писмени доказателства се установява, че с Решение 680/11.07.2023 г., постановено в производството по гр. д. № 2415 от описа на КРС за 2022 г., е уважена претенцията на С. М. Н. срещу ответното дружество и съдът е обявил за нищожна клаузата на чл.3 от Договор за допълнителни услуги към договор за кредит № 9032-00109965 от 02.08.2022г. по който е заплатен пакет от допълнителни услуги на обща стойност от 292,32лв., като противоречаща на принципа на добрите нрави, заобикаляща материално-правните изисквания на чл.19, ал.4 ЗПК, накърняваща договорното равноправие между страните и нарушаваща изискванията на чл.11,т.9 и 10 ЗПК относно същественото съдържание на потребителските договори за кредит.

В този смисъл настоящият състав, с оглед изложеното и формираната сила на пресъдено нещо досежно недължимостта на процесната сума на договорно основание, намира, че е налице интерес за ищцата да претендира същата на извъндоговорно такова, каквото е неоснователното обогатяване, в частност и претенцията по чл. 55, ал.1, предл. 1-во от 33Д, поради което и възприема иска за допустим.

В допълнение, съдът следва да уточни и това, че постановявайки съдебния си акт, не ще бъде налице пререшаване на спора между страните, доколкото съдебния акт на КРС, постановен по гр.д. № 2415/2022г., установява недължимост на процесната сума на договорно основание, като липсва произнасяне по дължимостта ѝ на извъндоговорно такова каквото е неоснователното обогатяване. Тоест, липсва формирана сила на пресъдено нещо в този аспект, съотв. не е налице процесуална пречка, обуславяща несъществуването на правото на иск.

Всичко изложено обосновава допустимост на предявения иск.

Касателно основателността на претенцията: в тежест на ищеца бе да установи пълно и главно престирането на процесната сума, респ. постъпването ѝ в патримониума на ответника, което същият успя да стори. В този смисъл по делото е изслушано заключение на вещо лице по съдебно-счетоводна експертиза, което съдът кредитира като изготвено от компетентно вещо лице, при пълно, ясно и изчерпателно дадени отговори на поставените въпроси и без индикации за тяхната неправилност. Въз основа на данните по делото и представена счетоводна справка на ответното дружество вещото

лице е установило, че ищцата е направила 6 месечни вноски всяка в размер на 48,72 лв., или общата сума от 292,32 лв. за допълнителни услуги.

Съгласно гореизложеното и предвид обстоятелството, че ответната страна не е оспорила изготвеното експертно заключение съдът приема за безспорно заплащането от ищцата на процесната сума и постъпването на същата в патримониума на ответното дружество.

На свой ред ответното дружество не успя да установи наличието на основание да задържи постъпилата в имуществото му сума от 292,32 лв. Както вече се установи по делото с Решение 680/11.07.2023 г., постановено в производството по гр. д. № 2415 от описа на КРС за 2022 г., е уважена претенцията на С. М. Н. срещу ответното дружество и съдът е обявил за нищожна клаузата на чл.3 от Договор за допълнителни услуги към договор за кредит № 9032-00109965 от 02.08.2022г. по който е заплатен пакет от допълнителни услуги на обща стойност от 292,32лв. Последното идва да покаже, че договорна обвързаност между страните по отношение на Договора за допълнителни услуги изобщо не е възникнала, поради което и основание за осъществено имуществено размястване не е съществувало *ab initio*.

Като законна последица от горното е наличие основателност и на иска за законна лихва, поради акцесорния му характер, считано от подаване на исковата молба (21.09.2023 г.) до окончателно изплащане на сумите.

По разноските:

При този изход на спора разноски се дължат само на ищцовата страна на осн. чл. 78, ал.1 от ГПК като доказателства за сторени такива са налични за сума в размер на 50 лв., представляваща минимална държавна такса по делото. Процесуалното представителство по делото на ищцата е осъществено от адвокат при условията на чл.38, ал.1, т.2 от ЗА, който претендира присъждането на такова. Минималното адвокатско възнаграждение е сумата от 400 лв., която съдът ще осъди ответното дружество да заплати на адвокат Е. ИВ. от АК-Пл., с адрес гр. Пл., ул.“Х. К.“ №*.

Водим от горното и на осн. чл. 55, ал.1, предл. 1 от ЗЗД, съдът:

РЕШИ:

ОСЪЖДА „МИКРО КРЕДИТ“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.С., р-н „Мл.“, бул. „Ц. ш.“ № ***, ет.* ДА ЗАПЛАТИ на С. М. Н., ЕГН: *****, с адрес: с.Ж., ул.“П. Р.“ № ***, на осн. чл. 55, ал.1, предл. 1-во от ЗЗД, сумата в размер на **292,32 лв. (двеста деветдесет и два лева и тридесет и две стотинки)**, представляваща недължимо преведена**

такава, **ведно** със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба 21.09.2023г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА „МИКРО КРЕДИТ“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.С., р-н „Мл.“, бул. „Ц. ш.“ № ***, ет.* **ДА ЗАПЛАТИ** на С. М. Н., ЕГН: *****, с адрес: с.Ж., ул.“П. Р.“ № ***, сумата в размер на **50,00 лв.** (петдесет лева), представляващи сторени в производството съдебно-деловодни разноски.

ОСЪЖДА „МИКРО КРЕДИТ“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.С., р-н „Мл.“, бул. „Ц. ш.“ № ***, ет.* **ДА ЗАПЛАТИ** на основание чл.38, ал.1, т.2 от ЗА във вр.с чл.7, ал.2, т.1 от Наредба №18/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждение на адвокат Е. И. от АК-Пл., с адрес гр. Пл., ул.“Х. К.“ № *, сумата в размер на **400,00 лв.** (четиристотин лева), представляваща възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство на ищцата по делото пред настоящата инстанция.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Кюстендилски Окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Кюстендил: _____